

om, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, forinden næringsbrevet kan bortfalde, er pligtig til at udsende en påmindelse om den manglende betaling indeholdende en kort frist til at få bragt forholdet i orden. Der vil ligeledes blive fastsat bestemmelse om, at selvom næringsbrevet er bortfaldet på grund af manglende betaling, vil det kunne genudleveres, hvis det skyldige beløb betales.

Til nr. 13

Der foreslås i § 7 a en frakendelsesbestemmelse, som er opbygget efter samme principper som straffelovens almindelige retlighedsfrakendelsesregel i § 79. Bestemmelsen har imidlertid et videre anvendelsesområde end straffelovens § 79. Der stilles bl.a. ikke det strenge krav om nærliggende risiko for misbrug af hvervet, som det er tilfældet i straffelovens § 79, ligesom bestemmelsen finder anvendelse på juridiske personer. En tilsvarende bestemmelse findes i miljøbeskyttelseslovens § 110 b.

Bestemmelsen finder anvendelse på næringsbrevindehaverens drift af restaurationen.

Det foreslås efter *stk. 1*, at retten til at udøve virksomhed i henhold til denne lov kan frakendes en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, fødevarer, arbejdsmiljøforhold, brandsikkerhed eller restaurationsdrift. Frakendelsen kan begrænses til et enkelt forretningssted.

De i § 6 c indeholdte oplysninger om væsentlige overtrædelser vil kunne danne grundlag for frakendelse. Det forudsættes i bestemmelsen, at de pågældende lovgivninger gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt er overtrådt.

Hensigten er at kunne frakende retten til at drive næring i de tilfælde, hvor der er foregået systematiske overtrædelser af de love, som skal overholdes ved driften af en restauration.

Skærpende omstændigheder kan f.eks. foreligge, hvis indehaveren af næringsbrevet for vindings skyld har overtrådt lovgivningen, eller hvis indehaveren to eller flere gange kort tid efter hinanden har overtrådt lovgivningen.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelighed, at frakendelsen sker i forbindelse med idømmelse af straf for væsentlig overtrædelse af de i § 6 c, stk. 1, nævnte lovgivninger. Under straffesagen vil der skulle nedlægges påstand om straf for overtrædelse af særlovgivningen og frakendelse af retten til at udøve virksomhed i henhold til loven.

Det er således en forudsætning for bestemmelsens anvendelighed, at den pågældende dømmes for strafbart forhold. Der forudsættes imidlertid ikke idømt straf af en bestemt størrelse, for at frakendelse kan ske.

Domstolen kan ved dens vurdering af, om frakendelse skal ske, lade forseelsernes hyppighed, grovhed, varighed, sundhedsrisici samt de regelsæt, der er overtrådt indgå. Det vil dog altid være overladt til rettens skøn, hvorvidt frakendelse i det konkrete tilfælde skal ske. I dette skøn vil bl.a. indgå det almindelige proportionalitetsprincip, hvorefter overtrædelsernes art og den tidsperiode, inden for hvilken de begås, skal stå i rimeligt forhold til den sanktion, der kan komme på tale. Endvidere må virksomhedens størrelse og karakter indgå i vurderingen.

Det foreslås i *stk. 2*, at der efter samme regel som i *stk. 1* kan ske frakendelse af retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab, en forening eller en fond, der driver virksomhed omfattet af denne lov. I modsat fald ville en frakendt person eksempelvis blot kunne fortsætte virksomheden som direktør i sit eget anpartsselskab.

Bestemmelsen omfatter alle selskaber med begrænset ansvar, hvoraf særligt aktieselskaber og anpartselskaber har betydning; men den gælder også andre selskaber og foreninger, uanset under hvilken form de drives. Som eksempel på sådanne selskaber kan nævnes andelsselskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere fonde.

Det, der kan frakendes, er retten til at være stifter, direktør eller bestyrelsesmedlem. Derimod kan retten til på anden måde at have bestemmende indflydelse ikke frakendes. Der er ikke tale om et almindeligt næringsforbud, men kun retten til at drive virksomhed i henhold til denne lov, dvs. være i en restaurationsvirksomheds øverste ansvarlige ledelse eller være stifter heraf. Personen vil kunne være almindelig ansat i en restaurationsvirksomhed og vil kunne være i ledelsen i andre selskaber, som ikke driver restaurationsvirksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 6 c, stk. 3, fører Erhvervs- og Selskabsstyrelsen et register over personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der er frakendt retten efter *stk. 2* og *3*. Registret er ikke offentligt tilgængeligt.

Frakendelsen sker i henhold til *stk. 3* på tid fra 1-5 år, regnet fra endelig dom.

Det foreslås i *stk. 4*, at retten under behandlingen af de i *stk. 1* og *2* nævnte sager ved kendelse kan udelukke personen eller selskabet fra at udøve virksomhe-